

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5889/2021
16.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Гордане Комненић, председника већа, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић, Јасминке Станојевић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милева Вуковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Чачку Гж 1428/20 од 24.02.2021. године, на седници одржаној 16.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаном у пресуди Вишег суда у Чачку Гж 1428/20 од 24.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења о трошковима поступка садржаном у пресуди Вишег суда у Чачку Гж 1428/20 од 24.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1428/20 од 24.02.2021. године, ставом I изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П 395/19 од 02.07.2020. године у ставу трећем изреке. Ставом II изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Ивањици П 395/19 од 02.07.2020. године у ставу другом и четвртом изреке, тако да гласи:

1. **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужена ББ из ... да тужиоцу АА из ... на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због нарушеног угледа исплати износ од још 15.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 02.07.2020. године до исплате у року од 8 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.
2. **ОДБИЈА СЕ** тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне патње због нарушеног угледа, а преко износа досуђеног ставом два тачка 1. изреке ове пресуде плати износ од још 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 02.07.2020. године до исплате.

3. **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 60.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења."

Ставом III изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова жалбеног поступка плати износ од 17.000,00 динара.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу II тачка 3 и ставу III изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем преиначено је првостепено решење о трошковима поступка и обавезана тужена да тужиоцу плати износ од 60.300,00 динара. О овом праву тужиоца другостепени суд је одлучио применом одговарајућих одредби материјалног права које се сходно примењују приликом доношења одлуке о трошковима поступка, с обзиром на успех тужиоца у спору, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а и применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Када је за изјављивање ревизије меродовна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. Закона о парничном поступку, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**